

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (четвърти състав)

9 юли 2003 година*

„Конкуренция – Картел – Лизин – Насоки относно изчисляване на глоби – Оборот – Смекчаващи обстоятелства – Сътрудничество по време на административното производство”

По дело T-230/00

Daesang Corp., със седалище в Сеул (Южна Корея),

Sewon Europe GmbH, със седалище в Ешборн (Германия),

за които се явяват адв. J.-F. Bellis и адв. S. Reinart, lawyers, и адв. M. A. Kmiecik, solicitor, със съдебен адрес в Люксембург,

ищци,

срещу

Комисия на европейските общности, за която се явяват г-н. W. Wils и г-н R. Lya|, в качеството на представители, подпомагани от г-н J. Flynn, barrister, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

с предмет искане за намаляване на глоба, наложена на ищите с Решение на Комисията 2001/418/ЕО от 7 юни 2000 г. относно производство за приложение на член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/36.545/F3 – Аминокиселини) (ОВ 2001 г., L 152, стр. 24),

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (четвърти състав),

в състав: г-н M. Vilaras, председател, г-жа V. Tiili и г-н P. Mengozzi, съдии,

секретар: г-жа D. Christensen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 април 2002 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства в основата на спора

Език на производството: английски.

62000A0230 – ЦПР – финализиран

1. Ищците, Daesang Corp. (наричано по-нататък „Daesang”) и неговото европейско дъщерно дружество, Sewon Europe GmbH (наричано по-нататък „Sewon Europe”), действат в сектора на производството на храни за животни и на аминокиселини. Daesang, създадено на края на 1997 г., е корейско предприятие, създадено от сливането на Miwon Corp. Ltd и на Daesang Industrial Ltd, преди познато като Sewon Corp. Ltd (наричано по-нататък „Sewon Corp.”). През първото полугодие на 1998 г., Daesang отстъпва своята дейност на световния пазар на лизин на друго предприятие.

2. Лизинът е основната аминокиселина, използвана в храненето на животни, които се отглеждат за целите на хранителната индустрия. Синтетичният лизин се използва като добавка към храните, които не съдържат достатъчно естествен лизин, например зърнените храни, с цел да позволи на специалистите по хранене да създават хранителен режим на протеинова основа, който отговаря на хранителните нужди на животните. Храните, към които се прибавя синтетичен лизин могат и да заместват храните, които съдържат достатъчно естествен лизин, като например соята.

3. През 1995 г., след тайно разследване на Federal Bureau of Investigation Федералното бюро за разследване, са осъществени обиски в Съединените щати в офисите на няколко предприятия, които действат активно на пазара на лизин. През м. август и м. октомври 1996 г. дружествата Archer Daniels Midland Co. (наричано по-нататък „ADM Company”), Kyowa Hakko Kogyo Co. Ltd (наричано по-нататък „Kyowa Hakko Kogyo”), Sewon Corp., Cheil Jedang Corp. (наричано по-нататък „Cheil”) и Ajinomoto Co. Inc. са обвинени от американските органи, че са сформирали картел за цените на лизин и разпределението на продажбите на този продукт в периода между м. юни 1992 г. и м. юни 1995 г. Вследствие на споразумение, сключено с Министерство на правосъдието на Съединените щати, тези дружества са глобени от сезирания по делото съдия. Kyowa Hakko Kogyo и Ajinomoto Co. Inc. са глобени с 10 милиона USD всяко, ADM Company има наложена глоба от 70 милиона USD, а Cheil – глоба от 1,25 милиона USD. Размерът на глобата, наложена на Sewon Corp., според него, се равнява на 328 000 USD. Освен това, трима ръководни служители на ADM Company са наказани със затвор и глоби заради тяхната роля в картела.

4. През м. юли 1996 г. въз основа на Съобщение 96/C 207/04 на Комисията относно неналагане или намаление на глоби по дела за картели (ОВ 1996 г., С 207, стр. 4, наричано по-нататък „Съобщението за сътрудничество”), Комисията предлага на Ajinomoto да сътрудничи с цел да се установи съществуването на картел на пазара на лизин и неговото въздействие върху Европейското икономическо пространство (ЕИП).

5. На 11 и 12 юни 1997 г., на основание на член 14, параграф 3 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 г., и на Първи регламент за прилагане на членове (81) и (82) от Договора (ОВ 1962 г., 13, стр. 204), Комисията провежда разследване в европейските офиси на ADM Company и в тези на Kyowa Hakko Europe GmbH. След тези разследвания Kyowa Hakko Kogyo и Kyowa Hakko Europe заявяват своето желание да сътрудничат на Комисията и да предоставят на същата известни данни, по-специално относно хронологията на срещите между производителите на лизин.

6. На 28 юли 1997 г., на основание на член 11 от Регламент № 17, Комисията изпраща искания за сведения на ADM Company и на неговото европейско дъщерно дружество Archer Daniels Midland Ingredients Ltd (наричано по-нататък „ADM Ingredients”), на Sewon Corporation и на Sewon Europe (по-нататък наричани общо „Sewon”), и на Cheil,

относно тяхното поведение на пазара на аминокиселини и относно срещите за сформирани на картел, отбелязани в тези искания. В отговор на тези искания Sewon отговаря, че е съгласно да сътрудничи на Комисията. Sewon представя паметни записки от срещи между производители на лизин и дава сведения относно срещи, които не са отбелязани в искането на Комисията. В последствие Sewon предоставя и допълнителни сведения.

7. На 30 октомври 1998 г. въз основа на предоставените сведения, Комисията изпраща съобщение с твърдение за нарушения до ищците и до други засегнати дружества, а именно ADM Company и ADM Ingredients (по-нататък наричани общо „ADM”), Ajinomoto и неговото европейско дъщерно дружество Eurolysine SA (по-нататък наричани общо „Ajinomoto”), Kyowa Hakko Kogyo и неговото европейско дъщерно дружество Kyowa Hakko Europe (наричани по-нататък общо „Kyowa”) и Cheil, за нарушение на член 81, параграф 1 от Договора за ЕО и член 53, параграф 1 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП”). В съобщението за твърдение за нарушения Комисията обвинява упоменатите дружества, че са определяли цените на лизина и квотите за продажба на пазара на ЕИП и са обменяли информация за размера на техните продажби от м. септември 1990 г. (за Ajinomoto, Kyowa и Sewon), от м. март 1991 г. (за Cheil) и от м. юни 1992 г. (за ADM) до м. юни 1995 г.

8. След заседание на дружествата на 1 март 1999 г., на 17 август 1999 г., Комисията изпраща на същите допълнителни твърдения за нарушения относно продължителността на картела, на които ищците отговарят на 8 октомври 1999 г.

9. В края на административното производство Комисията приема Решение 2001/418/ЕО от 7 юни 2000 г. относно производство за приложение на член 81 от Договора за ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/36.545/F3 – Аминокиселини) (ОВ 2001 г., L 152, стр. 24, наричано по-нататък „Решението”). Решението е изпратено на Daesang и на Sewon Europe, съответно на 19 юни 2000 г. и 28 юни 2000 г.

10. Решението съдържа следните разпоредби:

„Член 1

(ADM Company) и неговото европейско дъщерно дружество (ADM Ingredients), Ajinomoto Company, Incorporated, и неговото европейско дъщерно дружество Eurolysine SA, Kyowa Hakko Kogyo Company Limited и неговото европейско дъщерно дружество Kyowa Hakko Europe GmbH, (Daesang) и неговото европейско дъщерно дружество (Sewon Europe), а също и (Cheil) са нарушили член 81, параграф 1 от Договора за ЕО и член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, с участието в договорености за цените, продажбите и обмяната на индивидуална информация относно количествата за продажба на синтетичен лизин, които обхващат цялото ЕИП.

Продължителността на нарушенията е следната:

а) в случая на (ADM Company) и (ADM Ingredients): от 23 юни 1992 г. до 27 юни 1995 г.;

б) в случая на Ajinomoto Company Incorporated и Eurolysine SA: най-малко от м. юли 1990 г. до 27 юни 1995 г.;

в) в случая на Kyowa Hakko Kogyo Company Limited и Kyowa Hakko Europe GmbH: най-малко от м. юли 1990 г. до 27 юни 1995 г.;

г) в случая на (Daesang) и (Sewon Europe): най-малко от м. юли 1990 г. до 27 юни 1995 г.;

д) в случая на (Cheil): от 27 август 1992 г. до 27 юни 1995 г.

Член 2

Налагат се следните глоби на изброените в член 1 предприятия поради установени нарушения на

а) (ADM Company) и

(ADM Ingredients)

(съвместно отговорни) – глоба в размер на: 47 300 000 EUR

б) Ajinomoto Company, Incorporated и

Eurolysine SA

(съвместно отговорни) – глоба в размер на : 28 300 000 EUR

в) Kyowa Hakko Kogyo Company Limited и

Kyowa Hakko Europe GmbH

(съвместно отговорни) – глоба в размер на: 13 200 000 EUR

г) (Daesang) и

(Sewon Europe)

(съвместно отговорни) – глоба в размер на: 8 900 000 EUR

д) (Cheil) – глоба в размер на: 12 200 000 EUR

(...)”

11. За изчисление на размера на глобите Комисията прилага в Решението метод, изложен в Насоките относно метода за изчисляване на глоби, налагани на основание член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 от Договора за ЕОВС (ОВ 1998 г., С 9, стр. 3, наричани по-нататък „Насоките”), а също и в Съобщението за сътрудничество.

12. Първо, основният размер на глобата, определена въз основа на тежестта и продължителността на нарушението, за ищците е 21 милиона EUR, за Ajinomoto – 42 милиона EUR, за ADM – 39 милиона EUR, за Kuowa – 21 милиона EUR и за Cheil – 19,5 милиона EUR (съображение 314 от Решението).

13. За изчисление на началния размер на глобите, определен в зависимост от тежестта на нарушението, Комисията най-напред установява, че засегнатите предприятия са извършили много сериозно нарушение, предвид неговото естество и конкретно въздействие на пазара на лизин в ЕИП и географския обхват на засегнатия пазар. Като преценява, въз основа на общия оборот, реализиран през последната година на нарушението, че съществува голяма разлика в големината на предприятията, извършили нарушението, Комисията прилага диференциран подход. В резултат, началният размер на глобите е 30 милиона EUR за ADM и за Ajinomoto, и 15 милиона EUR за Kuowa, за Cheil и за ищците (съображение 305 от Решението).

14. За да се вземе предвид продължителността на извършеното нарушение от всяко предприятие и за да се определи основният размер на съответната глоба, така определеният начален размер се увеличава с 10 % годишно, или увеличение от 30 % за ADM и Cheil, и от 40 % за Ajinomoto, Kuowa и ищците (съображение 313 на решението).

15. Второ, предвид отегчаващите обстоятелства, основният размер на глобите за ADM и Ajinomoto е увеличени с 50 %, или 19,5 милиона EUR за ADM и 21 милиона EUR за Ajinomoto, с основанието, че тези предприятия са играели водеща роля при извършване на нарушението (съображение 356 от Решението).

16. Трето, благодарение на смекчаващо обстоятелство Комисията намалява с 20 % увеличението на глобата на ищците въз основа на продължителността на нарушението с основанието, че Sewon е играел пасивна роля в картела от началото на 1995 г. (съображение 365 от Решението). Комисията също намалява с 10 % основният размер на глобите на всяко от засегнатите предприятия поради преустановяване на нарушението още при първата намеса на публичен орган (съображение 384 от Решението).

17. Четвърто, Комисията извършва „значително намаление” на размера на глобите съгласно основание раздел Г от Съобщението за сътрудничество. На това основание, за Ajinomoto и за ищците Комисията намалява с 50 % глобата, която щяла да бъде наложена на същите при липса на сътрудничество, с 30 % – за Kuowa и Cheil, и накрая с 10 % – за ADM (съображения 431, 432 и 435 от Решението).

Производство и искания на страните

18. С искова молба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 30 август 2000 г., ищците предявяват настоящия иск.

19. След изслушване на доклада на съдията докладчик, Първоинстанционният съд (четвърти състав) решава да открие устната фаза на производството и с цел организация на производството, моли Комисията да отговори писмено на различни въпроси. Комисията удовлетворява тази молба в изискания срок.

20. В проведено на 25 април 2002 г съдебно заседание са изслушани устните състезания на страните и отговорите на поставените им от Първоинстанционния съд въпроси.

21. Ищците искат Първоинстанционният съд:

- да намали размера на наложената на тях глоба;
- да осъди Комисията да заплати направените от нея разноски.

22. Комисията иска Първоинстанционният съд:

- да отхвърли иска като неоснователен;
- да осъди ищците съвместно да заплатят направените от тях разноски.

От правна страна

23. Искът съдържа четири основни искания. На първо място, ищците обвиняват Комисията, че е изчислила размера на глобите въз основа на критерии, установени в Насоките. На второ място, ищците обвиняват Комисията, че не е взела предвид оборота в рамките на своята преценка на тежестта на нарушението. На трето място, ищците поддържат становището, че Комисията не е взела предвид известни смекчаващи обстоятелства. И на четвърто място, ищците обвиняват Комисията, че погрешно е преценила тяхното сътрудничество по време на административното производство.

24. По време на заседанието ищците се отказват от искането относно приложението със задна дата на Насоките, както това е записано в ,раздел II Б от исковата молба, нещо което Първоинстанционният съд е отбелязал в протокола от заседанието.

По вземането предвид на оборота при определяне тежестта на нарушението

Доводи на страните

25. Ищците твърдят, че в рамките на определянето на началния размер на глобата при отчитане на тежестта на нарушението, Комисията е действала в нарушение на принципа на пропорционалността и на принципа на равно третиране.

- По нарушението на принципа на пропорционалността

26. Ищците обвиняват Комисията, че определя началния размер на глобата, въз основа на тежестта на нарушението като взема предвид световния оборот на Sewon, вместо само оборота от продажби на лизин в рамките на ЕИП. Фактът, че последната стойност не е взета предвид представлява нарушение на принципа на пропорционалността, защото началният размер на глобата е изчислен въз основа на 100 % от продажбата на лизин от Sewon в ЕИП през 1995 г.

27. Според ищците, Комисията неправилно преценява, че оборотът от продажбите на продукта, предмет на нарушението на упоменатия географски пазар, не представлява

важен фактор за целите на изчислението на основния размер на глобата (съображение 318 от Решението). С това тя нарушава принципа на пропорционалността, установен в член 5 от Договора за ЕО, който задължава да се предприемат мерки, които не надвишават необходимото за постигане на преследваните цели.

28. Според ищците, Решение на Съда от 7 юни 1983 г. по дело *Musique diffusion française* и др./Комисия (100/80 – 103/80, *Recueil*, стр. 1825, точка 121) разкрива, че общият оборот не е от значение при определяне на глобата, и че niskият оборот от продажби на въпросните продукти, трябва да бъде взет предвид. Този анализ се потвърждава от Решение на Първоинстанционния съд от 14 юли 1994 г. по дело *Parker Pen*/Комисия (T-77/92, *Recueil*, стр. II-549), в което размерът на глобата е намален предвид малкия оборот от продажби на продукта, който е обект на нарушението в сравнение с общия оборот от продажби на предприятието.

29. Погрешното отчитане на оборота от продажбите на продукта, който е обект на нарушението на въпросния географски пазар, води до несъобразяване с реалния мащаб на нарушението при определяне основния размер на глобата. В действителност, нито един от отчетените фактори не позволяват да се определи въздействието на нарушението. Първо, макар и необходим, критерият относно естеството на нарушението трябва да бъде различен от този, който се отнася за неговия размер. Второ, макар Решението да отчита въздействието на картела върху производителите (съображения 261 – 296), то не прави никаква количествена преценка на този аспект, което би изисквало да се позове на количеството транзакции, извършени с въпросния продукт. Решението също се позовава на факта, че нарушението се разпростира върху целия пазар на ЕИП (съображение 297 от Решението), но количеството на засегнатите от споразумение страни не значи обезателно, че то е оказало значително въздействие. Що се отнася до сравнението на големината на Sewon с останалите участници в картела, то не разкрива доколко нарушението е засегнало конкуренцията.

– По вземането предвид на погрешен оборот и по нарушението на принципа на равното третиране

30. Ищците твърдят, че при сравнение на големината на упоменатите предприятия с цел определяне на началния размер на глобите въз основа на тежестта на нарушението (съображения 303 – 305 от Решението), Комисията се основава на погрешен оборот по отношение на Sewon, което води до дискриминация в ущърб на последното предприятие.

31. Ищците твърдят, че общият оборот на Sewon, на който Комисията се позовава, т.е. според първата колонка в таблицата в съображение 304 от Решението, или 946 милиона EUR през 1995 г., е погрешен, тъй като упоменатият оборот е 295 милиона EUR.

32. Ищците правят извод, че тъй като оборотът на Sewon е три пъти по-малък от отбелязания, направеното от Комисията сравнение е съществено погрешно. Поспециално световният оборот на Sewon представлява 10 % от този на Kuowa и 15 % от този на Cheil, докато тези предприятия са смятани като сравними по-големина.

33. С цел да се извърши диференцирано третиране, което отразява разликата в големините, Sewon трябва да се постави в трета група предприятия. В случая

началният размер на глобата, наложена на Sewon, поради тежестта на нарушението отговаря на 50 % от наложената на ADM и Ajinomoto, докато по отношение на общия оборот за 1995 г., Sewon представлява само 2 % от големината на ADM и 6 % от големината на Ajinomoto. От друга страна, началният размер на глобата на Sewon отговаря на 5 % от неговия общ оборот за 1995 г., спрямо 0,5 % за Kuowa и 0,79 % за Cheil.

34. В своето заявление ищците считат, че доводите на Комисията, изложени в нейната писмена защита, според която тя се основава на реалния общ оборот на Sewon от 227 милиона EUR, за да осъществи оспореното сравнение, са трудно разбираеми. В действителност този оборот представлявал 8 % от този на Kuowa и 12 % от този на Cheil. Дори Комисията наистина да се основава на тази сума, третирането на Sewon остава дискриминационно.

35. Що се отнася до довода на Комисията, според който оборотът на Sewon от продажба на лизин в ЕИП през 1995 г. е във всеки случай сравним с този на Cheil и на Kuowa, става въпрос за обосноваване *ex post*, което самата Комисия пренебрегва в Решението.

36. Комисията поддържа по-специално, че основният размер на глобата, определен въз основа на тежестта на нарушението не е нито непропорционален, нито дискриминационен. Освен това, размерът на глобата може да бъде определен не въз основа на оборота в ЕИП, а въз основа на тежестта и продължителността на нарушението.

Съображения на Първоинстанционния съд

– По нарушението на принципа на пропорционалността

37. Съгласно установената съдебна практика, Комисията разполага, в рамките на Регламент № 17, с известен диапазон при преценка на точния размер на глобите с цел да насочва поведението на предприятията към спазване на правилата на конкуренцията (Решение на Първоинстанционния съд от 6 април 1995 г. по дело Martinelli/Комисия, T-150/89, Recueil, стр. II-1165, точка 59; Решение на Първоинстанционния съд от 11 декември 1996 г., Van Megen Sports/Комисия, T-49/95, Recueil, стр. II-1799, точка 53, и Решение на Първоинстанционния съд от 21 октомври 1997 г., Deutsche Bahn/Комисия, T-229/94, Recueil, стр. II-1689, точка 127). Ефикасното приложение на упоменатите правила изисква Комисията да може във всеки момент да приспособи размера на глобите към нуждите на политика на Общността в областта на конкуренцията и в съответния случай да повиши това ниво (вж. в този смисъл упоменатото по-горе Решение по дело Musique diffusion française и др./Комисия, точка 109).

38. При определяне на размера на глобите наложени на ищците в Решението Комисията прилага изчислителен метод, който тя налага на себе си посредством Насоките. Съгласно установената съдебна практика, Комисията не може да се отклони от правилата, която самата тя е създала (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 17 декември 1991 г. по дело Hercules Chemicals/Комисия, T-7/89, Recueil, стр. II-1711, точка 53, потвърдено след обжалване с Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Hercules Chemicals/Комисия, C-51/92 P, Recueil, стр. I-4235, и посочената съдебна практика). По-специално при приемане на Насоките, предназначени да уточнят в

изпълнение на Договора критериите, които Комисията смята да прилага при упражняване на своето право на преценка, се появява самоограничаване на това право, доколкото тя трябва да се подчинява на тези Насоки (Решение на Първоинстанционния съд от 12 декември 1996 г. по дело AIUFFASS и АКТ/Комисия, T-380/94, Recueil, стр. II-2169, точка 57, и Решение на Първоинстанционния съд от 30 април 1998 г. по дело Vlaams Gewest/Комисия, T-214/95, Recueil, стр. II-717, точка 89).

39. Според Насоките, Комисията трябва да вземе предвид като отправна точка при изчисляването на глобите определена сума в зависимост от тежестта на нарушението (наричано по-нататък „общ начален размер“). Сериозността на нарушението се определя от различни елементи, някои от които трябва да бъдат задължително взети предвид от Комисията.

40. Насоките предвиждат, че освен самото естество на нарушението, неговото действително въздействие на пазара и неговия географски обхват, трябва да се вземе предвид и ефективната икономическа способност на нарушителите да нанесат щети на останалите участници на пазара, по-специално на потребителите и да се определи глобата на ниво с достатъчно възпиращ ефект (раздел I А, алинея четвърта).

41. Може да се вземе предвид и фактът, че големите предприятия по-добре преценяват незаконосъобразния характер на своето поведение и последствията, които произтичат от него (раздел I А, алинея пета).

42. В случаи, при които са замесени няколко предприятия, като картелите, общият начален размер може да варира, за да се отчете специфичната тежест и реалното въздействие на незаконосъобразното поведение на всяко предприятие върху конкуренцията, най-вече при наличието на голяма разлика в размера на предприятията, които правят нарушение от едно и също естество. Следователно може да бъде необходимо общият начален размер да се приспособи към специфичното естество на всяко предприятие (наричан по-нататък „специфичен начален размер“) (раздел I А, алинея шеста).

43. Трябва да се отбележи, че Насоките не предвиждат изчисление на глобите в зависимост от общия оборот или в зависимост от оборота на предприятията на въпросния пазар. Въпреки това, Насоките не се противопоставят подобен размер на оборота да се вземе предвид при определяне глобата, за да бъдат спазени общите принципи на правото на Общността и когато конкретните обстоятелства изискват. По-специално оборотът може да бъде от значение при отчитане на различни фактори, изброени в точки 40 – 42 от настоящото решение (Решение на Първоинстанционния съд от 20 март 2002 г. по дело LR AF 1998/Комисия, T-23/99, Recueil, стр. II-1705, точки 283 и 284).

44. Освен това, трябва да се припомни, че съгласно установената съдебна практика, сред елементите за преценка на тежестта на нарушението могат според случая да служат количеството и стойността на стоките, станали обект на нарушението, размерът и икономическата мощ на предприятието и, следователно, влиянието, което последното е можело да оказва на пазара. От една страна, е ясно, че за определяне глобата трябва да се вземе предвид и общия оборот на предприятието, който дава индикация, макар и бегла и неточна, относно големината и икономическата мощ на предприятието, а и относно частта от оборота, който произлиза от продажбата на

стоките, станали обект на нарушение, което дава индикация за големината на последното. От друга страна, е ясно, че не трябва да се придава на никоя от тези суми прекалено голямо значение по отношение на другите елементи за преценка, така че определянето на размера на глобата не може да бъде резултат от просто изчисление, основано на общия оборот (упоменатите по-горе Решение по дело *Musique diffusion française* и др./Комисия, точки 120 и 121; Решение по дело *Parker Pen*/Комисия, точка 94, и Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 1998 г. по дело *SCA Holding*/Комисия, T-327/94, *Recueil*, стр. II-1373, точка 176).

45. В настоящия случай, от Решението е видно, че за определяне на общия начален размер на глобата Комисията първо взема предвид естеството на нарушението, неговото действително въздействие на пазара и неговия географски обхват. Комисията след това отбелязва, че в рамките на индивидуалното третиране на всяко предприятие, е важно да се вземе предвид „ефективния капацитет на въпросните предприятия и възможността да нанесат значителни щети на пазара на лизин в ЕИП”, на възпиращата функция на глобата и на относителната големина на предприятията. За да оцени тези фактори, Комисията решава да се основе на общия оборот, осъществен от въпросните предприятия през последната година на нарушението, като счита че тази сума ще помогне на Комисията „да прецени реалните ресурси и важност на въпросните предприятия по отношение на пазарите, засегнати от тяхното незаконосъобразно поведение” (съображение 304 от Решението).

46. Ищците упрекуват Комисията, че е взела предвид упоменатия по-горе оборот, вместо оборота от продажба на въпросните продукти в ЕИП.

47. Трябва да подчертаем, че на този етап се появява известна двусмисленост при сравнителното четене на Решението и на писмената защита на ответника в настоящия случай, и че Комисията уточнява по време на съдебното заседание и след конкретни въпроси от страна на Първоинстанционния съд, че е взела предвид не само „общия” оборот на въпросните предприятия, с други думи, този който съответства на тяхната цялостна дейност, но и световния оборот на пазара на лизин, тези два типа обороти фигурират в таблицата приложена в съображение 304 от Решението. От друга страна, трябва да отбележим, че според съображение 318 от Решението, „Комисията е взела предвид в своите заключения по отношение на тежестта на нарушението икономическото значение на дейността, която е засегната от нарушението”.

48. Въпреки това е ясно, че Комисията не е взела предвид оборота на въпросните предприятия от продажби на засегнатия от нарушението пазар, а именно пазара на лизин в ЕИП.

49. За преценката на „ефективната способност на въпросните предприятия да нанесат значителни щети на пазара на лизин в ЕИП” (съображение 304 от Решението), която предполага преценка на реалната значимост на тези предприятия на засегнатия пазар, с други думи, на тяхното влияние върху него, общият оборот представлява много неточен подход. Разбира се е възможно, че мощно предприятие, което действа в най-различни сектори да има ограничено влияние на такива специфични пазари, като пазара на лизин. По същия начин не може да се изключи, предприятие със значителна позиция на географски пазар извън Общността да има слаба позиция на пазара на Общността или на ЕИП. В тези случаи единствено фактът, че въпросното предприятие реализира голям общ оборот не означава, че оказва решаващо влияние върху

засегнатия от нарушението пазар. Ето защо Съдът подчертава в своето Решение от 17 декември 1998 г. по дело *Baustahlgewebe/Комисия* (С-185/95 Р, Recueil, стр. I-8417, точка 139), че дори и да е вярно, че пазарните дялове на предприятие не са определящи, при определяне на това дали това предприятие принадлежи към икономически мощен играч, за сметка на това те могат да бъдат определящи при определяне на влиянието, което същото предприятие може да окаже на пазара. Но в случая Комисията не е взела предвид пазарните дялове на въпросните предприятия на засегнатия пазар, нито оборота на тези предприятия на засегнатия пазар (този на лизин в ЕИП), нещо което би позволило, при липса на други производители, да се определи относителното значение на всяко предприятие на въпросния пазар като косвено се покажат техните пазарни дялове в стойност (вж. решение на Съда от 10 декември 1985 г. по дело *Stichting Sigarettenundustrie/Комисия*, 240/82 – 242/82, 261/82, 262/82, 268/82 и 269/82, Recueil, стр. 3831, точка 99).

50. От друга страна, от Решението на Комисията е видно, че тя не взема предвид изрично „специфичната тежест и следователно реалното накърняване, на незаконосъобразното поведение на всяко предприятие спрямо конкуренцията”, преценка която тя трябва да направи въз основа на Насоките, като преценява, както е в случая, че трябва да се промени специфичния начален размер на глобата, поради факта че се касае за нарушение извършено от няколко предприятия (от тип картел), между които съществуват значителни различия в големината (вж. раздел 1 А, алинея шеста от Насоките).

51. В това отношение извършеното в Решението (последно изречение на съображение 304) позоваване на „реалното значение на предприятията” не е в състояние да премахне упоменатия по-горе пропуск.

52. Преценката на специфичната тежест, а именно реалното въздействие на извършеното от всяко предприятие нарушение се състои в определяне на размера на нарушението, извършено от всяко от тях, а не на важността на въпросното предприятие от гледна точка на неговата големина или икономическа мощ. Както е видно от установената съдебна практика (вж., по-специално упоменатото по-горе Решение по дело *Musique diffusion française* и др./Комисия, точка 121, и Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 1998 г., *Maug-Melnhof/Комисия*, T-347/94, Recueil, стр. II-1751, точка 369), дялът от оборота на стоки, които са обект на нарушението, е в състояние да даде точна достоверна индикация за размера на нарушението на въпросния пазар. По-специално, както подчертава Първоинстанционният съд, оборотът на продуктите, станали обект на рестриктивна практика, представлява обективен критерий, който дава точна представа за щетите, които на тази практика е нанесла на нормалното действие на конкуренцията (вж., Решение на Първоинстанционния съд от 11 март 1999 г. по дело *British Steel/Комисия*, T-151/94, Recueil, стр. II-629, точка 643).

53. От изложеното по-горе следва, че като се основава на световния оборот на Sewon, без да взема предвид оборота на засегнатия от нарушението пазар, а именно този на лизин в ЕИП, Комисията не спазва с раздел 1 А, алинея четвърта и шеста от Насоките.

54. При тези обстоятелства Първоинстанционният съд следва да прецени дали неправилното вземане предвид на оборота на засегнатия пазар и неспазването на Насоките, в резултат на това, в случая е нарушение на принципа на

пропорционалността при определяне глобата от Комисията. В тази връзка трябва да се припомни, че преценката на пропорционалния характер на наложената глоба по отношение на тежестта и продължителността на нарушението, предвидени в член 15, параграф 2, от Регламент № 17, е от компетентността на Първоинстанционния съд по силата на член 17 от същия регламент.

55. В настоящия случай, ищите изтъкват, че специфичният начален размер на глобата от 15 милиона EUR е непропорционален по отношение на оборота на Sewon на пазара на лизин в ЕИП по време на последната година на нарушението.

56. Първо, трябва да се отбележи факта, че специфичният начален размер на глобата отговаря на оборота, реализиран на въпросния пазар, сам по себе си не е убедителен. В действителност този размер от 15 милиона EUR представлява междинен размер в рамките на приложението на метода определен в Насоките и впоследствие той е обект на приспособления предвид продължителността на нарушението и наличието на отегчаващи или смекчаващи обстоятелства.

57. Второ, самото естество на нарушението, неговото конкретно въздействие и географски обхват на засегнатия пазар, необходимостта от възпиращ ефект на глобата и големината на въпросните предприятия са все елементи взети предвид от Комисията, които могат да определят такъв междинен размер. Ответникът с основание твърди, че квалификацията „много сериозно”, за степен, в която Sewon е участвало в хоризонтален картел, с цел определяне на цени и квоти за продажба и установяването на система за обмен на информация относно размера на продажбите, което е имало конкретно въздействие върху пазара на лизин в ЕИП, е довело до изкуствено повишаване на цените и намаляване на упоменатите продажби. Що се отнася до големината на предприятията и разубеждаващото действие на глобите, трябва да подчертаем, че Комисията е в своето пълно право да реши да се позовава на общия оборот на въпросните предприятия. Според съда общият оборот е този, който дава индикация за големината на предприятие (вж. в този смисъл, упоменатото по-горе Решение по дело *Musique diffusion française* и др./Комисия, точка 121) и за неговата икономическа мощ, която е определяща при преценката на възпиращия ефект на глобата спрямо нея.

58. Трето, трябва да подчертаем, че сумата от 15 милиона EUR приета по отношение на ищите е значително по-ниска от минималния праг от 20 милиона EUR, който е предвиден в Насоките за този тип много тежко нарушение (вж. раздел 1 А, алинея втора, трето тире).

59. В подкрепа на своите искания ищите също се позовават изрично на упоменатото по-горе Решение по дело *Parker Pen*/Комисия, в което Първоинстанционният съд приема довода за нарушение на принципа на пропорционалността с мотива, че Комисията не е взела предвид факта, че оборотът на въпросните продукти - обект на нарушението - е относително малък в сравнение с този от общите продажби на въпросното предприятие, което обосновава намалението на глобата (точки 94 и 95).

60. Преди всичко трябва да се отбележи, че приетият от Първоинстанционния съд подход в упоменатото по-горе Решение по дело *Parker Pen*/Комисия, се отнася до определянето на крайния размер на глобата, а не на началния размер на глобата с оглед тежестта на нарушението, както е в случая.

61. Ако се предположи, че упоменатата по-горе съдебна практика може да бъде приложена в настоящия случай, трябва да се напомни, че Първоинстанционният съд е компетентен да прецени, в рамките на предоставените на него правомощия, дали размерът на глобата е подходящ. И тази преценка може да изисква представянето и вземането предвид на допълнителна информация (вж. в този смисъл, Решение на Съда от 16 ноември 2000 г. по дело SCA Holding/Комисия, C-297/98 P, Recueil, стр. I-10101, точки 53 – 55), каквито са в случая оборотът на Sewon на пазара на лизин в ЕИП, нещо което не е взето предвид в Решението.

62. В тази връзка трябва да се подчертае, че сравняването на различните обороти на Sewon за 1995 г. разкрива две неща. Първо, явно е, че оборотът от продажба на лизин в ЕИП наистина може да се разглежда като нисък в сравнение с общия оборот, като първият представлява 5 % от втория. Второ, видно е, че оборотът от продажби на лизин в ЕИП представлява относително значителна част от световния пазар на лизин, в случая над 22 %.

63. Доколкото продажбите на лизин в ЕИП представляват не малка, а значителна част от последния оборот, нарушение на принципа на пропорционалността не може да бъде сериозно поддържано, още повече че изходният размер на глобата не е определен само въз основа на проста сметка, основана на размера на общия оборот, но и на размера на секторния оборот и на други фактори, като например естеството на нарушението и отражението на последното върху пазара, а също и обхвата на засегнатия пазар, необходимата възпираща сила на санкцията, големината и мощта на предприятията.

64. Предвид изложените по-горе мотиви Първоинстанционният съд счита, в рамките на своите правомощия, че началният размер на глобата, определен в зависимост от тежестта на извършеното от Sewon нарушение, е подходящ, и че несъобразяването от страна на Комисията с Насоките в случая не води до нарушение на принципа на пропорционалността, следователно, твърдяното от ищите нарушение в това отношение трябва да бъде отхвърлено.

– По нарушението на принципа на равно третиране

65. В рамките на определяне на размера на глобите, Комисията не може да не спазва принципа на равно третиране общ принцип на правото на Общността, който според установената съдебна практика не се нарушава, когато сходни ситуации се разрешават по различен начин или когато различни ситуации се разрешават по еднакъв начин, освен ако подобно третиране не е обективно обосновано (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 1998 г. по дело ВРВ de Eendracht/Комисия, T-311/94, Recueil, стр. II-1129, точка 309, и посочената по-горе съдебна практика).

66. Съгласно този принцип, раздел 1 А, алинея шеста от Насоките предвижда в случаи на нарушение, извършено от няколко предприятия, да се направи разграничение на началния размер на глобите, с цел да се вземе предвид специфичната тежест и, следователно, реалното отражение на незаконосъобразното поведение на всяко предприятие върху конкуренцията, особено когато съществува значителна разлика в големината на предприятията, които извършват нарушения от едно и също естество.

67. Така съгласно раздел 1 А, алинея седма от Насоките, принципът на налагане на еднакви наказания при едно и също поведение може да доведе, когато обстоятелствата изискват, до прилагането на различни глоби на съответните предприятия, без диференцирането да се основава на аритметични действия.

68. В Решението (съображения 303 и 304), Комисията е преценява, че съществуват значителни различия в големината на предприятията извършили нарушението. Следователно, тя приема, че за да вземе предвид ефективната способност на въпросните предприятия да нанесат значителни щети на пазара на лизин в ЕИП, а също и необходимостта да се осигури размерът на глобата да има достатъчно възпиращ характер и трябва в зависимост от големината тези предприятия да се разделят на две групи, а именно, Ajinomoto и ADM, чиято първоначална сума за определяне на глобата е равна на 30 милиона EUR, и Куоуа, Cheil и Sewon, за които първоначалната сума е 15 милиона EUR.

69. За разлика от доводите, на които се основават в твърденията за нарушение на принципа на пропорционалността, ищците не се позовават на невземане предвид на оборота на пазара на лизин в ЕИП. Напротив те се основават на сравнението на световните обороти на въвлечените в картела предприятия, за да обосноват своето твърдение относно дискриминационния характер на началния размер на глобата. В същото време подчертават, че в техния случай оборотът е равен на 295 милиона EUR през 1995 г., а не на 946 милиона EUR, както погрешно отбелязва Комисията.

70. Трябва да се отбележи, че Комисията приема, че общият оборот на Sewon, посочен в таблицата на съображение 304 от Решението, не е точен и уточнява, че всъщност тя е приема оборота на Sewon през 1995 г., отбелязан в съображение 16 от Решението като 227 милиона EUR, което е по-малко от размера даден от ищците.

71. Макар че общият оборот на Sewon през 1995 г., независимо дали 227 милиона EUR или 295 милиона EUR, наистина изглежда значително по-нисък от този на Cheil и Куоуа, предприятия, с които той е бил групиран, това не може да доведе до заключение, че в случая е нарушен принципът на равно третиране.

72. В действителност сравняването на оборотите реализирани на световния пазар на лизин от Cheil, Куоуа и Sewon, отбелязани във втората колонка на таблицата в съображение 304 от Решението, води до извода, че правилно тези предприятия са събрани в една и съща група и са получили първоначално еднакъв специфичен начален размер.

73. Ясно е, че през 1995 г. Sewon е реализирал оборот на световния пазар на лизин от 67 милиона EUR, и че последният е много близо до този на Куоуа, в размер на 73 милиона EUR, и малко по-голям от този на Cheil, който е равен на 40 милиона EUR (или 52 милиона EUR, както е посочено в съображение 18 от Решението), с уточнение, че Комисията може да взема предвид относителната големина на предприятията, описани в раздел 1 А, алинея седма от Насоките, нещо което ищците приемат по време на съдебното заседание.

74. От друга страна, Комисията поддържа, че сравняването на оборотите на пазара на лизин в рамките на ЕИП на упоменатите предприятия, също е основание за тяхното разделяне на две групи.

75. Макар че Комисията не взема предвид в Решението тези оборотни суми, трябва да се припомни, че както е отбелязано в точка 54 от настоящото решение, Първоинстанционният съд е компетентен да прецени в рамките на своите правомощия, съгласно член 229 от Договора за ЕО и член 17 от Регламент № 17, подходящият характер на размера на глобите. Тази преценка може да оправдае искането и вземането предвид на допълнителна информация, както в случая е оборота на въпросните предприятия на пазара на лизин в ЕИП (вж. в този смисъл упоменатото по-горе Решение от 16 ноември 2000 г. по дело SCA Holding/Комисия, точки 53 – 55).

76. Ако се взема предвид оборота на Sewon на пазара на лизин в ЕИП, е ясно, че почти същото е положението и на двамата „малки“ производители Cheil и Kuowa. Докато през 1995 г. оборотите на Ajinomoto и ADM на упоменатия пазар са 75 милиона EUR и 41 милиона EUR (съображения 5 и 10 от Решението), Cheil, Kuowa и Sewon са реализирали съответно обороти от 17 милиона EUR, 16 милиона EUR и 15 милиона EUR на същия пазар. По този начин е видно, че влиянието на пазара на Sewon е подобно на това на двата „малки“ производителя Cheil и Kuowa. Тъй като тези предприятия са участвали в едно и също нарушение, е оправдано специфичният начален размер на наложената глобата да бъде еднакъв.

77. От тук следва, че наложеният на ищите начален размер от 15 милиона EUR не е дискриминационен.

По смекчаващите обстоятелства

Доводи на страните

78. Ищите твърдят, че Комисията е трябвало съгласно раздел 3, второ тире от Насоките, относно „фактическото неспазване на незаконосъобразни договорености или практики“, да намали размера на глобите поради това, че Sewon е изпълнявал договореностите относно цените и квотите в много по-малка степен от останалите производители.

79. Първо, Комисията не взема предвид различията при осъществяването на договореностите относно цените между производителите. Както е видно от сравнителната таблица на цените (приложение 6 към исковата молба, и съображение 47 от Решението), цените на Sewon се били много по-ниски от определеното в договореностите и от цените на другите производители. По-специално, средната месечна цена на Sewon в Европа е най-ниската за всички производители в продължение на 27 месеца.

80. Неспазването от страна на Sewon на договореностите за цените е виден и от многобройни доказателства. В това отношение ищите цитират критиките, отправени към Sewon от Ajinomoto и Kuowa на срещата от 12 март 1991 г. в Токио (приложение 7 към исковата молба), и последващите критики от Ajinomoto на срещата от 2 ноември 1992 г. в Сеул (съображение 89 на Решението и приложение 8 към исковата молба), доклада на представител на Kuowa от 20 април 1993 г. и критиката от същото предприятие по време на срещата от 27 май 1993 г. (приложения 9 и 10 към исковата молба), факс от 17 май 1994 г. до Kuowa (приложение 11 към исковата молба), забележки отправени от ADM през м. юни 1994 г. (приложение 12 към исковата

молба), декларация на Ajinomoto от 23 ноември 1994 г. (приложение 13 към исковата молба) и протокол на Ajinomoto (приложение 14 към исковата молба).

81. Второ, Комисията не взема предвид факта, че Sewon постоянно е увеличавал своето производство и продажби, което води до неспазване на договореностите.

82. Комисията се ограничава в съображение 378 от Решението да твърди, че договореностите относно количествата са спазвани, без да представи никакво доказателство за това. Нейният довод, че става дума за договорености за минимални количества е трудна за разбиране, доколкото този тип споразумения изискват обратното: намаляване на производството с цел увеличаване на цените. Във всички случаи, от преписката по делото е видно, че Sewon в противовес на това се е стремяло към увеличение на продажбите. В това отношение ищите се позовават на увеличението на техните продажби през 1991 г. (съображение 211 от Решението), а и през 1992 г. и 1993 г., на един вътрешен доклад, който констатира, че производствената политика на пълен капацитет на Sewon (приложение 15 към исковата молба), а също и декларация на представител на ADM по време на среща на 23 август 1994 г. (приложение 16 към исковата молба).

83. В отговор на довода на Комисията, според който ролята на Sewon е пасивна след 1995 г., нещо което вече е довело до намаление на глобата с 20 %, ищите заявяват, че според Насоките „пасивна роля” на предприятие в картел и „практическо неприложение” на договореност са две различни понятия. Фактът, че Sewon получава намаление на глобата заради своята пасивна роля по отношение на разпределението на квотите за продажба не може да оправдае отказа за намаление поради неговото по-ограничено приложение на договореностите.

84. Комисията иска отхвърляне на твърдените от ищите нарушения като заявява, че неизпълнението на договореност не може да се обърка с участие в нарушение и измама, и че Sewon вече е получил намаление на глобата, заради своето пасивно поведение в разпределението на количествата след 1995 г. (съображение 365 от Решението).

Съображения на Първоинстанционния съд

85. Както е видно от съдебната практика, когато няколко предприятия извършват нарушение, трябва да се прецени относителната тежест на участие в нарушението на всяко от тях (Решение на Съда от 16 декември 1975 г. по съединени дела Suiker Unie и др./Комисия, 40/73 – 48/73, 50/73, 54/73 – 56/73, 111/73, 113/73 и 114/73, Recueil, стр. 1663, точка 623, и Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точка 150), с цел да се установи дали съществуват смекчаващи или отегчаващи за тях обстоятелства.

86. Раздели 2 и 3 от Насоките предвиждат уточняване на основния размер на глобата в зависимост от някои отегчаващи или смекчаващи обстоятелства.

87. По-специално, раздел 3 от Насоките съдържа в заглавието смекчаващи обстоятелства непълен списък на обстоятелства, които могат да доведат до намаляване на основния размер на глобата. Там се упоменават пасивната роля на предприятие, фактическото неприложение на договореностите, преустановяването на нарушенията

след първата намеса на Комисията, съществуването на основателно съмнение у предприятието върху незаконосъобразния характер на преследваното поведение, факта, че нарушението е било извършено от небрежност и ефективното сътрудничество на предприятието в производството извън приложното поле на Съобщението за сътрудничество.

88. В това отношение в своята писмена защита Комисията се позовава на Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 1998 г. по дело Cascades/Комисия (T-308/94, Recueil, стр. II-925), в което Първоинстанционният съд преценява, че фактът, че предприятие чието участие в картел за цени с неговите конкуренти е доказано, не се е държало на пазара по договорения с тях начин не представлява задължително елемент, който трябва да бъде взет предвид като смекчаващо обстоятелство при определяне глобата, която следва да бъде наложена (точка 230).

89. Трябва да се отбележи, че в рамките на упоменатото по-горе решение Първоинстанционният съд осъществява своя контрол по отношение на решение на Комисията, което не е използвало Насоките, защото е било прието преди тяхното приемане, а те предвиждат задължително вземане предвид на фактическото неприложение на незаконосъобразната договореност като смекчаващо обстоятелство. Но както се посочва в точка 38 от настоящото решение, съгласно установената съдебна практика, Комисията не може да се отклонява от правилата, които сама е наложила. По-специално когато Комисията приема насоки, предназначени да уточнят в съответствие с Договора критериите, които тя смята да прилага при упражняване на своето право на преценка, следва самоналожено ограничение на това право на преценка (упоменатите по-горе Решение по дело AIUFFASS и АКТ/Комисия, точка 57, и Решение по дело Vlaams Gewest/Комисия, точка 89).

90. В настоящия случай трябва да се установи дали Комисията е могла да прецени, че ищите не могат да се ползват на основание раздел 3, второ тире от Насоките от смекчаващо обстоятелства, поради фактическото неприложение на договореностите. За тази цел трябва да се провери дали обстоятелствата, на които се позовават ищите са от естество да установят дали по време на присъединяването на Sewon към незаконосъобразните договорености, той в действителност е избягвал последните, като е предприемал конкурентно поведение на пазара (вж. в този смисъл, Решение на Първоинстанционния съд от 15 март 2000 г. по съединени дела Cimenteries CBR и др./Комисия, T-25/95, T-26/95, T-30/95 – T-32/95, T-34/95 – T-39/95, T-42/95 – T-46/95, T-48/95, T-50/95 – T-65/95, T-68/95 – T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 и T-104/95, Recueil, стр. II-491, точки 4872 – 4874).

91. На първо място, по отношение на твърдяното от ищите неприложение на договореностите за цените, Комисията отбелязва в (съображение 376) от своето Решение, че въпросните договорености се отнасят за целеви цените (или „дени цели“), така че изпълнението на подобни договорености означава не да се прилага цена, която отговаря на договорената, а страните да се стремят да се доближат до целевите цени. Тя посочва, че „от събраната информация от Комисията е видно, че в настоящия случай след повечето договорености за цените, страните са определяли своите цени съобразно договореностите“.

92. В отговор на писмен въпрос на Първоинстанционния съд, Комисията уточнява, че упоменатата по-горе информация е тази върху цените на предприятията, изложена в

съображение 47 от Решението и е представила графика с промяната на цените цели и цените на всяко въввлечено предприятие.

93. При разглеждане на този документ може да се забележи, че ако цените на Sewon не отговарят на цените цели, те обикновено са по-ниски от последните, като същата практика е приета и от другите производители на лизин, с изключение на ADM от м. март 1992 г. до края на периода на нарушенията през м. юни 1995 г.

94. На следващо място е видно, че ако цените на Sewon са били равни на тези на Cheil (леко по-високи или леко по-ниски) и обикновено по-ниски от тези на другите производители, установените разлики не могат да се считат за значителни и сочещи наистина независимо или конкурентно поведение на пазара.

95. Накрая, особено важно е да се забележи, че през целия период на нарушението, цените на Sewon са се променяли съобразно с промяната на целевите цени, договорени между участниците в картела, – факт, който потвърждава извода, че последното е оказало неблагоприятно въздействие на пазара (вж. в този смисъл упоменатото по-горе Решение от 17 декември 1991 г. по дело Hercules Chemicals/Комисия, точка 340). Това подобие на цените за такъв дълъг период показва липса на каквато и да е воля у Sewon действително да избегне приложението на договореностите за цените.

96. В това отношение трябва да се отбележи, че през м. юни 1993 г. петимата производители на лизин се договарят да определят цената на лизина на 3,20 DEM за килограм (съображения 104 и 198 от Решението), като същевременно планират ново поетапно повишение на тази цена. Цената на лизина в следствие наистина се повишава значително и става 5,30 DEM за килограм, съгласно постигната през м. октомври 1993 г. договореност (съображения 114 и 199 от Решението). Но от м. август 1993 г. Sewon активно участва в промените на цените нагоре, в което са замесени и всички производители на лизин, като цените се покачват 2,81 DEM за килограм през юли 1993 до 3,45 DEM през август същата година, а в следствие 3,94 DEM през септември и 4,55 DEM през октомври 1993 г. Sewon по никакъв начин не се е стремил по време на тази важна фаза на картела да се разграничи от останалите производители, като приеме наистина конкурентна политика.

97. Що се отнася до реакциите на останалите членове на картела по повод поведението на Sewon, те не могат да бъдат считани за доказателство за фактическо неприложение на антиконкурентните договорености, а представляват логични упреци към партньор, който иска да получи търговски облаги за сметка на другите участници в картела, като същевременно остава в картела.

98. От изложеното по-горе е ясно, че фактическото неприложение на договореностите за цените от Sewon не е доказано, различната степен на изпълнение на договореностите за цените, на която се позовават ищците в тяхната молба, не може в случая да бъде считана за действителен отказ за изпълнение на последните.

99. Второ, що се отнася до неприложението на договореностите за квотите за продажба, трябва предварително да се припомни, че в Решението (съображение 378) Комисията приема, че членовете на картела считат разпределените квоти като „минимални количества”, и че „докато всяка страна е в състояние да продава поне разпределените количества, договореностите се смятат за изпълнени”.

100. Всички засегнати предприятия подчертават, с основание, че това твърдение най-малкото е в противоречие с обвиненията, доколкото целта за повишение на цените основно е преследвана от членовете на картела, което задължително е трябвало да доведе до намаляване на производството на лизин и следователно до разпределение на максимални квоти за продажба. Това по-специално е потвърдено от съображения 221 и последващи от Решението, които разглеждат съвместимостта на договореностите за квоти с член 81, параграф 1 от Договора за ЕО, в които се говори за ограничение на продажбите. Това твърдение на Комисията трябва от да се разглежда като изцяло неоснователно.

101. На следващо място, по отношение на направения в Решението на Комисията анализ дали Sewon е спазвало фактическото приложение на договореностите за квотите за продажба, важно е да се разграничат два периода, а именно преди и след м. януари 1995 г.

102. Що се отнася до първия период, трябва да се отбележи, че според съображение 211 от Решението, след срещите на 18 февруари и 12 март 1991 г. Ajinomoto, Kuowa и Sewon постигат договореност, съгласно която продажбите на Sewon в Европа за 1991 г. се ограничават до нивото за 1990 г. Освен това, след приемането на предложен от Ajinomoto и Kuowa план за разпределение на продажбите за 1992 г., Sewon се съгласява да ограничи продажбите в Европа до 6 000 тона (съображение 214 от Решението). Накрая, въпреки че участниците в картела не постигат разбираема договореност за разпределението на продажбите за 1993 г., на 8 декември 1993 г. Sewon се присъединява към общата договореност за квоти за продажба между петте производителя за 1994 г., според която той получава квота въз основа на продажбите през 1993 г., и допълнителна квота от 2 000 тона въз основа на предвижданията за увеличение на продажбите (съображения 215 и 216 от Решението). Трябва да се припомним на този стадий, че ищците изрично отбелязват в своята искова молба, че не поставят под въпрос и не оспорват никоя от констатациите, направени се в Решението, те оспорват единствено глобата, която е наложена от член 2 на упоменатото решение.

103. В подкрепа на своето твърдение за неспазване на договореностите за квоти ищците се позовават на устойчиво нарастване на производството и продажбите на лизин от 1990 г.

104. В това отношение ищците на първо място, се позовават на различни цифри изложени в исквата молба относно цитираните дейности, които по никакъв начин не доказват, че те фактически не спазват договореностите за квотите за продажба, описани в точка 102 по-горе.

105. Данните, изложени в таблицата на страница 33 от исквата молба и в съображение 48 от Решението, дават представа за световното производство и продажби на лизин и не доказват неспазване на договореностите за ограничение на същите продажби в Европа, приети от Sewon. От друга страна, за 1994 г. числата в упомената по-горе таблица показват, че Sewon наистина е спазил своята квота за тази година, докато ищците не са представили числа за продажбите на лизин в Европа за 1990 г., като по този начин правят невъзможно сравнението между 1990 г. и 1991 г., а представените за 1992 г. данни показват, че продажбите на Sewon в Европа са доста по-ниски от 6 000 тона.

106. На второ място, позоваването на вътрешен доклад относно пазара с дата 3 май 1993 г. (приложение 15 към исковата молба), в който фигурира забележката „Продължаване политиката на пълно производство и продажба на цялото количество”, също не е от значение, доколкото тази забележка представлява израз на обикновено намерение, което в никакъв случай не доказва фактическото неприложение на договореностите за квоти.

107. На трето място, заявление на представител на ADM от 23 август 1994 г. (приложение 16 към исковата молба), според която „винаги (Sewon) иска допълнителни количества, докато (то вече) е единственото (което продава) с пълен капацитет”, не може само по себе си да докаже неспазване. Освен това, трябва да се отбележи, че по отношение на 1994 г., приложената към съображение 267 от Решението таблица, в която се сравняват световните пазарни дялове за тази година на всеки член на картела, ясно показва, че Sewon изобщо не е надминал дадената въз основа на упоменатите договорености квота, като дори неговият истински пазарен дял е много по-малък от определения. Ищците не са представили в това отношение никакво доказателство, което да опровергава данните от таблицата.

108. Следователно, ищците не могат да се ползват от смекчаващи обстоятелства, че в периода между м. юли 1990 г. и м. декември 1994 г. фактически не са спазвали договореностите за продажби.

109. Що се отнася до периода от последните шест месеца на картела, а именно м. януари – м. юни 1995 г., трябва да се отбележи, че на срещата от 18 януари 1995 г., всички предприятия се разбират да поддържат пазарните дялове, определени за 1994 г., с изключение на Sewon, който отказва предложената квота и поисква по-голям пазарен дял (съображение 154 от Решението). От друга страна, също на срещата от 21 април 1995 г., всички членове на картела сравняват квотите за производство, определени за 1994 г. и за първото тримесечие на 1995 г., с числата на действителните продажби, осъществени през същия период. По този повод Ajinomoto, ADM, Cheil и Куоуа протестират енергично против увеличението на продажбите на Sewon, като по този начин ще надвиши неговата квотата за 1995 г. Въпреки това, Sewon отново потвърждава своите цели в продажбите (съображение 160 от Решението). Накрая, по време на срещата от 27 април 1995 г., ADM, Куоуа и Cheil отново недоволстват от увеличението на продажбите на Sewon и от непълните данни, които той предоставя (съображение 164 от Решението).

110. Въз основа на тези доказателства, Комисията прави извод, че от 1995 г. Sewon играе пасивна роля в договореностите за продажби, че той не е вече част от договореностите, и че вече е престанал да информира другите производители относно количествата за продажба (съображение 365 от Решението).

111. Поведението на Sewon описано в точка 109 от настоящото решение, показва, че това предприятие наистина не е спазвало договореностите за количествата в периода м. януари – м. юни 1995 г., анализ който в крайна сметка е приет от представителя на Комисията по време на съдебното заседание на 25 април 2002 г.

112. Въпреки това, отделно от въпроса за точната квалификация на поведението на Sewon с оглед на предоставяне на смекчаващи обстоятелства, за които става дума в

Насоките, в Решението ищците получават намаление от 20 % на увеличението, дадено въз основа на продължителността, а това отговаря на намаление от 5,71 % от целия размер на глобата.

113. Тъй като вече предоставеното от Комисията намаление и исканото от ищците се основават на едни и същи факти, в рамките на своите правомощия Първоинстанционният съд намира, че предоставеното на ищците намаление е напълно подходящо по своята величина предвид поведението на Sewon спрямо договореностите за количествата за продажба за периода м. януари – м. юни 1995 г.

По сътрудничеството на Sewon по време на административното производство

Доводи на страните

114. Ищците твърдят, че Комисията е нарушила раздел В от Съобщението за сътрудничество, като отказва значително намаляване на глобата, което варира между 50 % и 75 %, и предоставя само 50 % намаление на основание раздел Г от същото съобщение.

115. В това отношение те твърдят, че от една страна Комисията погрешно приема, че Sewon не отговаря на условието по раздел Б, буква г) от Съобщението за сътрудничество, към което препраща раздел В от същото, като преценява, че сътрудничеството „не е напълно доброволно”, въпреки че то предоставя всички необходими данни и поддържа постоянно и пълно сътрудничество по време на разследването съгласно тази разпоредба. Фактът, че проверките вече били започнали при Куоуа и ADM, и че била изпратена молба за сведения до Sewon не е от значение, защото нито раздел Б, буква г), нито раздел В от Съобщението за сътрудничество не изискват сътрудничеството да започва преди началото на разследването.

116. От друга страна, упоменатото по-горе второ условие от раздел В, а именно че информацията трябва да бъде дадена след проверката, е изпълнено, но преди Комисията да намери достатъчно доказателства за откриване на производство с цел приемане на решение. И в действителност проверките, извършени в помещенията на ADM и Куоуа, не дават достатъчно информация за нарушението между 1990 г. и 1992 г.

117. Комисията първоначално приема, че Sewon първо дава съществени и пълни доказателства относно продължителността на картела, но Ajinomoto е първото, което предоставя решаващите доказателства относно периода след навлизането на ADM на пазара.

118. След това, Sewon не изпълнява условията по раздел Б, буква г) от Съобщението за сътрудничество, тъй като за да се счита за „постоянно и пълно” сътрудничество, предприятието трябва доброволно да предостави пълни доказателства, а не, както е в настоящия случай, това да стане след молба за сведения от Комисията на основание член 11 на Регламент № 17. Това тълкувание се потвърждава и от упоменатото по-горе Решение по дело Cascades/Комисия,

119. От друга страна, според Комисията не става въпрос за ситуация, в която след проведените разследвания в помещенията на участниците в картела тя не разполага с достатъчно информация за откриване на административно производство.

120. И накрая, дори при положение, че Sewon отговаря на условията по раздел В от Съобщението за сътрудничество, то няма непременно да получи намаление, по-голямо от предоставеното на основание на раздел Г от упоменатото съобщение, а именно 50 % от глобата, която при други обстоятелства би била наложена.

Съображения на Първоинстанционния съд

121. Трябва да припомним първоначално, че в Съобщението за сътрудничество Комисията определя условията, при които сътрудниците по време на нейното разследване за картел предприятия могат да бъдат освободени от глоба или да получат намаление на глобата, която в противен случай ще бъде наложена (вж. раздел А 3 от Съобщението за сътрудничество).

122. Що се отнася до прилагането на Съобщението за сътрудничество, Sewon не оспорва, че неговият случай не попада в приложното поле на раздел Б от Съобщението, която разглежда случай, в който предприятие уведомява Комисията относно таен картел, преди тя да извърши проверка (случай, в който намалението е най-малко на 75 % от глобата).

123. Доколкото ищците смятат, че Комисията неправомерно отказва да предостави на същите предвиденото в раздел В от Съобщението за сътрудничество намаление, трябва да се провери дали Комисията неправилно тълкува условията за прилагане на упоменатия раздел.

124. Раздел В от Съобщението за сътрудничество, озаглавена „Съществено намаляване на глобата”, гласи:

„Предприятия, които отговарят на условията изложени в раздел В, букви б) – д) и които разкрият таен картел, след като Комисията е извършила въз основа на решение проверка в служебните помещения на предприятията, които са страни в картела, без тази проверка да е дала достатъчно данни, за да обоснове започването на производство с цел приемане на решение, могат да получат намаление от 50 – 75 % от глобата.”

125. Условията по раздел Б, към които препраща раздел В, предвиждат предприятие, което:

„б) първо представи решаващи доказателства за съществуването на картел;

в) преустанови своята незаконосъобразна практика не по-късно от момента, в който разкрие картела;

г) предостави на Комисията цялата необходима информация и всички налични документи и доказателства за картела и поддържа постоянно и пълно сътрудничество по време на цялото разследване;

д) не е принуждавало друго предприятие да участва в картела, нито е било инициатор или е играло определяща роля при осъществяването на незаконосъобразна дейност.”

126. В Решението Комисията преценява, че нито едно от въпросните предприятия не може да се ползва със значително намаление на глобата на основание раздел В от Съобщението за сътрудничество, тъй като нито едно от тях не отговаря на условията от раздел Б, букви б) – д), към които препраща раздел В (съображение 429).

127. От съображения 423 - 425 от Решението следва, както изтъкват ищите без да бъдат оспорени, че по причините, изложени в съображение 423 от Решението, Комисията приема, че Sewon отговаря на условията по раздел Б, букви б), в) и д) от Съобщението за сътрудничество. Намалението, предвидено в раздел В от Съобщението, е отказано по единствената причина, че сътрудничеството на Sewon не отговаря на условията по раздел В, буква г) от Съобщението за сътрудничество.

128. Причините, на които Комисията се позовава в тази област (съображение 424 от Решението), очевидно противоречат, както на буквата на раздел Б, буква г) от Съобщението за сътрудничество, така и на духа на разпоредбите на раздел В от същото съобщение.

129. Що се отнася до първата посочена причина – а именно, че когато Sewon започва да сътрудничи, Комисията вече е разполагала с необходимата информация за доказване на съществуването на картел от навлизането на ADM на пазара, – то тя не е способна да обоснове отказа да се смята за изпълнено условието, предвидено в раздел В, буква г), и следователно, да се приложи раздел В от Съобщението за сътрудничество.

130. В това отношение от съображение 423 от Решението е видно, че Комисията сама преценява, че Sewon е „първият член на картела, който дава пълни и решаващи доказателства за констатираното нарушение”, и че документите, които е предоставил относно първата фаза на картела между 1990 г. и 1992 г., „са основният източник на доказателства, използван от Комисията за подготвяне на настоящото Решение”. В рамките на своята защита, Комисията също приема, че Sewon първо дава пълни и решаващи доказателства за продължителността на картела. При тези условия, не може да се отрече, че Sewon дава на Комисията „цялата необходима информация и всички налични документи и доказателства за картела”, както е упоменато в раздел В, буква г) от Съобщението за сътрудничество.

131. Трябва да се приеме, че в своята писмена защита Комисията се опитва да оправдае своята позиция, като се позовава на второто условие по раздел В от Съобщението за сътрудничество, а именно проведеното разследване да не е дало достатъчно основание откриване на производство с цел приемане на решение. Комисията твърди, че при започването на сътрудничеството на Sewon, тя вече е разполагала с информация, дадена от Ajinomoto, относно съществуването на картел между 1992 г. и 1995 г., което вече е позволявало откриване на производство.

132. Първоинстанционният съд не може да приеме този довод.

133. Фактът, че в Решението Комисията не се основава на второто условие по раздел В от Съобщението за сътрудничество, а само на неприложимостта на раздел В, буква г)

от последното, към която тя препраща, не е по-малко важен от факта, че дадената от Sewon информация за съществуването на картел между 1990 г. и 1992 г. позволява на Комисията да започне производството срещу Ajinomoto, Kyowa и Sewon за този период на нарушение и да увеличи размера на техните глоби въз основа на продължителността на нарушението. Следователно, дори тълкувано буквално, условието по раздел В относно невъзможността за започване на производството въз основа на получената от Комисията в стадия на проверките информация да е изпълнено, в настоящия случай Комисията не е била в състояние да започне производството за нарушенията, извършени между 1990 г. и 1992 г., преди Sewon да предостави доказателствата, с които е разполагал.

134. Относно втората причина – а именно, че Sewon е разкрил съществуването на картел, след като Комисията е провела разследване в офисите на ADM и на Kyowa – тя също е неоснователна с оглед на разпоредбите на раздел Б, буква г) от Съобщението за сътрудничество и с оглед на разпоредбите на раздел В от последното относно второто условие. Разпоредбите на раздел В предвиждат случай, при който проверките са направени в офисите на предприятията, които са страни в картела.

135. Накрая, Първоинстанционният съд също трябва да отхвърли последната посочена в Решението причина, че Sewon предоставя значителна част от информацията под формата на отговор на искане за сведения съгласно член 11, параграф 1 от Регламент № 17, и че сътрудничеството на Sewon не е напълно доброволно.

136. В това отношение Комисията се позовава на установената съдебна практика, според която при разследване сътрудничество, което не надвишава изискваното от предприятията съгласно член 11, параграфи 4 и 5 от Регламент № 17, не е основание за намаляване на глобата (Решение на Първоинстанционния съд от 10 март 1992 г. по дело Solvay/Комисия, T-12/89, Recueil, стр. I-907, точка 341, и упоменатото по-горе Решение по дело Cascades/Комисия, точка 260).

137. Въпреки това, същата съдебна практика разкрива, че намаление на глобата се обосновава, когато предприятието даде на Комисията сведения надвишаващи изискваните съгласно член 11 на Регламент № 17 (вж., в този смисъл, упоменатото по-горе Решение по дело Cascades/Комисия, точки 261 и 262).

138. В настоящия случай е достатъчно да се забележи, че сведенията дадени от Sewon в неговия отговор, многократно надвишават изискваното. И наистина, както Комисията сама констатира в съображение 172 от Решението, „Sewon също дава подробности за срещите, което не е посочено в искането на Комисията, и продължава да предоставя допълнителни сведения”.

139. От друга страна, фактът, че се отказва на ищните предоставяне на предвиденото в раздел В от Съобщението за сътрудничество намаление, поради изпращане на искането за сведения, противоречи и на условията, предвидени в тази разпоредба.

140. Както бе посочено, раздел В от Съобщението за сътрудничество разглежда случай на „разследване, извършено въз основа на решение” (мярка, предвидена в член 14, параграф 3 от Регламент № 17), което Комисията провежда „в офисите на предприятията страни в картела”, без това да позволи началото на производството. В настоящия случай, на етапа, в който Sewon започва да сътрудничи, двете проверки

вече са направени от Комисията офисите на предприятията, които са част от картела, а именно ADM и Kuowa (съображение 168 от Решението), без това само по себе си да позволи на Комисията да започне производство с цел приемането на решение. След тези разследвания, предварителното разследване продължава с изпращане на искания за сведения съгласно член 11 на Регламент № 17 (съображение 171 от Решението). От друга страна, може да се окаже, че никакво разследване не е осъществявано в офисите на Sewon, което само по себе си не изключва приложението на раздел В от Съобщението за сътрудничество, ако тази проверка не е дала достатъчно основание за започване на производство с цел приемане на решение.

141. Фактът, че Комисията изпраща на Sewon искане за сведения съгласно член 11, параграф 1, от Регламент № 17, не може сам по себе си да изключи възможността за съществено намаление, което варира между 50 и 75 % от глобата, на основание раздел В от Съобщението за сътрудничество, още повече че такова искане е незадължителен акт за разлика от разследването, извършено въз основа на решение.

142. Това тълкуване ясно се потвърждава от Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 1998 г. по дело *Mo och Domsjö/Комисия* (T-352/94, Recueil, стр. II-1989), в което Първоинстанционният съд подчертава, че Stora дава повече сведения от тези, които са изисквани в рамките на искането за сведения (точка 401 от Решението), и приема, че „дори Stora да е започнал да сътрудничи, след като Комисията е започнала разследвания в офисите на предприятията съгласно член 14, параграф 3 от Регламент № 17, с намаляване с две трети глобата на Stora, Комисията не превишава своето право на преценка, с което разполага при определяне на глобите” (точка 402 от Решението). Въпреки че това решение предхожда публикуването на Съобщението за сътрудничество, неговото тълкуване остава действително в рамките на прилагането на разпоредбите на раздел В от същото съобщение.

143. При тези условия трябва да се приеме, че Комисията е нарушила раздел В от Съобщението за сътрудничество.

144. Следователно, в рамките на своята компетентност Първоинстанционният съд може да вземе решение относно намаляването на глобата, което трябва да бъде дадено на ищите на основание на раздел В от Съобщението за сътрудничество. Комисията твърди, че предоставеното намаление на това основание не трябва да бъде по-високо от това, което тя предоставя на основание на раздел Г от упоменатото съобщение, а именно 50 %.

145. При все това, трябва да се забележи, че предоставената от Sewon информация е решаваща при установяване съществуването на картел между 1990 г. и 1992 г. и следователно при определяне продължителността на картела. Това налага намаляване на глобата с 60 %.

По метода за изчисление и крайния размер на глобата

146. В Решението Комисията признава на ищите две смекчаващи обстоятелства, едното поради пасивната роля на Sewon през 1995 г. по отношение на квотите за продажби, което води до намаление с 20 % на глобата, наложена на това предприятие въз основа на продължителността на нарушението (съображение 365), другото поради преустановяване на нарушението след първата намеса на публичния орган

(съображение 384), което води до намаление с още 10 % на сумата, получена след първото намаление.

147. Трябва да се отбележи, че в двата случая изложени по-горе и противно на това, което прави спрямо Cheil, Комисията не прилага намаленията, предоставени въз основа на смекчаващите обстоятелства, на основния размер на глобата, определен в съответствие със тежестта и продължителността на нарушението.

148. С писмо нотифицирано на Комисията на 7 февруари 2002 г. Първоинстанционният съд кани последната да уточни и обоснове нейния метод за изчисление на глобите.

149. В своя отговор с дата 27 февруари 2002 г., Комисията уточнява, че точният начин за изчисляване на увеличението и намаленията, които трябва да се извършват при отегчаващи или смекчаващи обстоятелства се състои в прилагане на процент към основния размер на глобата. Тя също признава, че не следва системно този метод за изчисление в Решението, по-специално по отношение на Ajinomoto и ADM.

150. По време на съдебното заседание ищците заявяват, че нямат възражения относно приложения от Комисията метод за изчисление на глобите.

151. На този фон трябва да се подчертае, че според Насоките, след определяне на основния размер на глобата според тежестта и продължителността на нарушението, Комисията трябва да увеличи и/или намали упоменатия размер въз основа на отегчаващите или смекчаващите обстоятелства.

152. Предвид посоченото в Насоките, Първоинстанционният съд счита, че процентите от увеличението или намаленията, приети въз основа на отегчаващите или смекчаващите обстоятелства, трябва да бъдат приложени спрямо основния размер на глобата, определен в зависимост от тежестта и продължителността на нарушението, а не спрямо размера на преди приложено увеличение въз основа на продължителността на нарушението или резултат от прилагането на първоначално увеличение или намаление въз основа на смекчаващи или отегчаващи обстоятелства. Както Комисията подчертава с основание в своя отговор на писмения въпрос на Първоинстанционния съд, методът за изчисление на посочените по-горе глобите произтича директно от Насоките и позволява да се гарантира равно третиране на няколко предприятия, които участват в картел.

153. Трябва да се припомни, че в анализа на поведението на Sewon относно договореностите за количествата за продажба, Първоинстанционният съд постановява (в точка 111 от настоящото решение), че упоменатото предприятие наистина не е спазвало описаните по-горе договорености за периода между м. януари и м. юни 1995 г. След като констатира, че предоставеното от Комисията намаление поради пасивната роля на Sewon по отношение на квотите за продажба и намалението, за което настояват ищците поради неизпълнение на договореностите, се основават на едни и същи факти, Първоинстанционният съд счита за напълно подходящо (точка 113 от настоящото решение) намалението от 20 % от увеличението въз основа на продължителността на нарушението, което отговаря на намаление от 5,71 % от основния размер на глобата (21 милиона EUR).

154. От друга страна, трябва да се отбележи, че намалението от 10 %, предоставено от Комисията на основание преустановяване на нарушението след първата намеса на публичен орган и приложено към резултата на първото намаление, предоставено въз основа на пасивната роля на Sewon, или към сумата от 19,8 милиона EUR, то това отговаря на намаление от 9,43 % от основния размер, който наистина изглежда подходящ.

155. При тези обстоятелства Първоинстанционният съд счита, че в рамките на своята компетентност трябва да събере намалението от 5,71 % и упоменатото в по-горната точка намаление от 9,43 %, което дава крайното намаление въз основа на смекчаващите обстоятелства от 15,14 %, което трябва да се приложи към основния размер на глобата. Това се равнява на глоба в размер на 17 820 600 EUR преди прилагането на разпоредбите на Съобщението за сътрудничество.

156. По изложени по-горе причини иштите трябва да получат намаление от 60 % от сумата 17 820 600 EUR, на основание на раздел В от Съобщението за сътрудничество, което отговаря на намаление от 10 692 360 EUR. Следователно крайният размер на наложената глоба на иштите трябва да бъде 7 128 240 EUR.

По съдебните разноски

157. Съгласно член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, последният може да разпредели заплащането на съдебните разноски или да реши всяка страна да заплати направените от нея разноски, ако страните губят по едно или няколко от предявените основания. В настоящия случай следва да се осъди иштите да заплатят направените от тях разноски и съвместно да заплатят две трети от разноските, направени от Комисията.

По изложените съображения Първоинстанционният съд (четвърти състав) реши:

1. Размерът на глобата, наложена съвместно на Daesang Corp. и на Sewon Europe GmbH, е 7 128 240 EUR.

2. Отхвърля иска в останалата част.

3. Осъжда Daesang Corp. и Sewon Europe GmbH да заплатят направените от тях разноски и съвместно да заплатят две трети от тези, направени от Комисията. Осъжда Комисията да заплати една трета от направените от нея разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 юли 2003 година.

Подписи